

Veszélyes zóna

2011 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy jobboldalisággal aligha vádolható régi barátom a minap azt mondta, tudod, ez el?re ki volt tervelve, Gyurcsányék kivéreztek az országot, ezermilliárdokat tüntettek el magáncélra, most meg páholyból nézik, mit tud kezdeni Orbán Viktor ezzel a hihetetlenül magas adósságállománnyal.

Az emberek úgyis gyorsan felejtenek, így azt is, hogy a nyolc év szocialista-szabaddemokrata kormányzat alatt 30 százalékkal nőtt az államadósság, pontosan 83 százalékra, nem beszélve a munkanélküliek számának rohamos növekedéséről. Most joggal mindannyian azt figyelik, hogy az „országvédelmi” költségvetés bejelentése személy szerint kit mennyire érint, és lehet-e még tovább húzni a szorosnál is szorosabb nadrágszíjat.

Ha nem is teljesen ugyanaz, de tendenciájában hasonló a helyzet: amikor az első rendszerváltoztató kormány hatalomra került Antall József miniszterelnök vezetésével, a magyar gazdaság a kommunista kádári örökség révén több mint 22 milliárd dollár adóssággal számolt, és ezt az óriási költségvetési hiányt valahogyan csökkenteni kellett. A vállalkozásélénkítési politikát 1990-ben követte a tulajdonviszonyok átalakítása, a privatizációs folyamat és a szociális piacgazdaságra való áttérés. Egyik sem ment könnyen. Százerek váltak munkanélkülivé, az árak emelkedtek, az infláció nőtt.

A régi kommunista nomenklatúrának és a konzervatív jobboldali politikával szemben álló liberálisoknak nem volt nehéz általános elégedetlenségi hullámot kirobbantaniuk a taxisok szervezésével, s ez aztán taxissztrájk néven vonult be a történelembe. A kormánybuktató kísérlet kudarcba fulladt. A baloldal akkor sem azt kutatta, hogy mi volt az újrakezdődő parlamentáris demokráciával szembeni fellépés gazdaságpolitikai oka, háttere, hanem az öt hónapja hatalomba került jobboldali rendszerváltoztató pártok felelősségét firtatta. A valóság viszont az volt, hogy a pártállam által feleltelenül felvett hitelmilliárdok okozták a feszült, csúdközelit helyzetet, mint ahogy most is a baloldal tudatos országkiürítése, mértéktelen hitelfelvétele okozza a súlyos gondot.

Nem véletlenül nevezte „országvédelmi” költségvetésnek Orbán Viktor a 2012-es büdzsétervezetet, hiszen azt szeretnék elérni, hogy soha többé ne kerülhessen az ország ilyen helyzetbe. Ugyanakkor számolni kell azzal, hogy bár a bejelentett adóemeléssel csökkenni fog az államadósság, de felpöröghet az infláció. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter bejelentése az adóemelésekről, miszerint 25-ről 27 százalékra emelik az áfakulcsot, megszűnik az adójóváírás és a félszuperbruttó, valamint a munkavállalói egészségbiztosítási járulék egy százalékkal emelkedik, hideg zuhanyként érte az embereket. Már kombinálnak, arról beszélnek, hogy a gázolaj árának emelkedése a gazdaság minden ágazatát érinti, s hogy elszabadulhatnak az árak. Ne a jövőtől való félelem. Amilyen örömteli várakozás, reménykedés övezte a Fidesz és szövetségeseinek kétharmados győzelmét, most ugyanolyan szorongás jellemzi a közhangulatot. Azt nem mondanám, hogy a jobboldali kormányzás híveinek többsége nem drukkol a kemény döntéssorozatok sikeréért, de Orbánék gazdaságpolitikája veszélyes zónába került. Innen csak győztesen szabad kijönni. Arra nem lehet számítani, hogy az MSZP–SZDSZ által okozott devizahitel-válság megoldására, a 80 százalék fölötti adósságállomány csökkentésére irányuló erőfeszítéseket a hazai ellenzék rokonszenve vagy segítőkészsége kísérje. Inkább a feszült hangulat felkorbácsolása a cél.

Mesterházy Attila MSZP-elnök már így nyilatkozik: „A nemzet érdeke, hogy ez a kormány megbukjon.” Lengyel László balliberális közgazdász is kimondta a verdiktet: „Orbán Viktor lova megdőglött... Mindent a gazdagnak, semmit a szegénynek...” Gyurcsány Ferenc, a mentelmi jogából felfüggesztett képviselő? ártatlan vádlóként szeretne fellépni. Kónya Péter nem tüzet olt, hanem politikai babérokra tör, hergeli a szakszervezeteket. Szeretnének jobboldal elleni egységfrontot szervezni. Támadnak, vádolnak, mintha semmi közük sem lenne a múlthoz. S az emberek hiszékenyek.

Nem mindegy, hogy melyik kommunikáció hitelesebb, meggyőzőbb. Ki tud eljutni az emberek szívéhez, helyes ítéletképeségéhez? A következő hónapok erről fognak szólni. És ez meghatározhatja a 2014-es választások kimenetelét is. Ha nem akar Orbán Viktor kamikaze kormányfő lenni, akkor a húzd meg, ereszd meg politikát arányosan kell alkalmaznia. Nem lehet állandóan gúzsba kötve élni.

Stefka István, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló